PROPAGANDNI NEDELJNIK ANARHOSINDIKALISTIČKE INICIJATIVE

Direktna akcija

★ NOVA SERIJA ★ BR.57 ★ 9. MAJ 2013. GOD ★ BESPLATNO ★

Kapitalistički haos ubija

Zbog spora apotekarskih ustanova sa državom oko javnih nabavki od 1. aprila, kada je na snagu stupio Zakon o javnim nabavkama, državne apoteke obustavile su nabavke lekova i koristile isključivo zalihe. Zato su iz rafova počeli da nedostaju pojedini antibiotici, diuretici, preparati za koagulaciju krvi. Dolazimo u situaciju u kojoj će građani manjih gradova u Srbiji skuplje plaćati lekove nego oni koji žive u većim gradovima. Zbog nestašice lekova svaka apotekarska ustanova sama za sebe sprovešće hitnu javnu nabavku, pa se može očekivati da će apoteke koje nabavljaju veće količine lekova dobiti i bolju cenu.

Haos kapitalističkog tržišta, i država koja ga brutalnom silom održava na vlasti, usled katastrofalnih efekata svog delovanja danas imaju otvorene pobornike samo u najkriminalnijim segmentima vladajuće klase. Ogromna većina populacije, čak i ako nije u potpunosti svesna problema, vrlo jasno oseća užase kapitalizma na svojoj koži, kroz svoja svakodnevna životna iskustva. Međutim, u situacijama poput ove svima mora postati jasna antiljudska i antidruštvena priroda kapitalizma kao ekonomskog i političkog sistema.

U sukobu frakcija vladajuće klase, kao i obično, na gubitku je samo radnička klasa. Haos države i tržišta moramo zameniti samoupravnom planskom ekonomijom, u kojoj će cilj i merilo uspeha biti zadovoljavanje potreba ljudi, a ne profit kompanija.

Radnici aleksinačke fabrike „Frad filteri" već treći dan štrajkuju, a još uvek nema naznaka da će vlasnik prihvatiti njihove zahteve za isplatu zarada koje nisu primili od januara ove godine. Oni traže i da se uplate obustave i dugovanja iz prethodnog perioda, a zahtevaju i potpisivanje novog kolektivnog ugovora. Vlasnik fabrike Dušimir Zabinović je nedavno, prilikom razgovora sa predstavnicima sindikata, bahato pitao: „Gde piše da radnici moraju da prime platu?", objasnivši da inspekcije prilikom dolaska u fabriku gledaju samo da li su uplaćeni porezi i doprinosi, a ne i zarade zaposlenima.

Radnici Građevinskog preduzeća „Komgrap", u Beogradu, stupili su u štrajk. Štrajkači su većinskom vlasniku ..Komgrapa" – Integral inženjeringu iz Laktaša i suvlasnicima Slobodanu Stankoviću, Draganu Bojiću i Nikoli Dubravcu, uputili zahtev za izmirenje obaveza po osnovu višegodišnjih neisplaćenih zarada, nepovezanog radnog staža i neobezbeđenog zdravstvenog osiguranja.

Osim njih 116, koliko ih je bilo prisutno prvog dana štrajka, radnici „Komgrapa" napominju da im se, pismom podrške, priključilo oko 50 zaposlenih u Petrovcu, na gradilištu, koji zbog preuzetih obaveza nisu mogli neposredno da učestvuju u štrajku.

Menadžeri zarađuju 204 prosečne radničke plate. Jaz između menadžera i radnika nikada nije bio mali, ali sada je čak 10 puta veći nego 1950. godine, pokazuje istraživanje agencije „Blumberg". U ovom istraživanju poredili su zarade menadžera 500 najboljih kompanija sa liste magazina "Fortune". Danas jedan radnik morao bi da radi 17 godina da bi dostigao platu svog šefa. Taj odnos je 2000. godine bio 120 prema jedan, a 1980. 42 prema jedan. Davne 1950. godine šef je prosečno imao prihode 20 puta veće od svog radnika.

Najava

16. maj - Studentski protest ispred zgrade Rektorata

Koleginice i kolege,

Pozivamo vas na studentski protest ispred zgrade Rektorata (Studentski trg 1) u četvrtak, 16. maja u 16 časova, na kome ćemo svi zajedno pokazati Savetu Beogradskog Univerziteta šta mislimo o njihovoj odluci da povećaju školarine za narednu akademsku godinu.

ZAHTEVAMO:
1. MOMENTALNU OBUSTAVU POVEĆANJA ŠKOLARINA;
2. ZAUSTAVLJANJE PROCESA UKIDANJA AUTONOMIJE UNIVERZITETA;
3. JAVNU PODRŠKU PROFESORA U BORBI ZA JAVNO FINANSIRANO OBRAZOVANJE.

Znanje nije roba!
Studentsko proleće 2013.

ZNANJE NIJE ROBA
OBRAZOVANJE NIJE NA PRODAJU
ZAHTEVAMO:
MOMENTALNU OBUSTAVU POVEĆANJA ŠKOLARINA,
ZAUSTAVLJANJE PROCESA UKIDANJA AUTONOMIJE UNIVERZITETA,
JAVNU PODRŠKU PROFESORA U BORBI ZA JAVNO FINANSIRANO OBRAZOVANJE.
16. MAJ, 16h, REKTORAT
STUDENTSKO PROLEĆE 2013.

"NAROD SVA PRAVA I POLITIČKE PRIVILEGIJE KOJE DANAS UŽIVA NE DUGUJE DOBROJ VOLJI SVOJIH VLADA, VEĆ SVOJOJ SNAZI" (R. Roker)

Gazdama država prašta dugovanja, radnici ostaju bez penzija!

Nacrtom *Zakona o izmenama i dopunama zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji*, koji nam priprema nova vlast, predviđeno je da se na socijalne doprinose primeni „princip zastarevanja”.

Država donosi zakone da bi olakšavala pljačku koju kapitalisti sprovode nad radničkom klasom i da bi, sa druge strane, stvorila iluziju da radi nešto i za nas - koji ne živimo od eksploatacije tuđeg rada. Međutim, u trenucima kriza, kada se klasni sukobi zaoštravaju i postaju očigledni, država i gazde preduzimaju oštrije mere u borbi sa radničkom klasom – tzv. mere štednje i drugi metodi kojima se pljačka narod postaju opšte mesto. *Anarhosindikalistička inicijativa*, i mi u *Direktnoj akciji* više puta smo ukazivali na novi *Zakon o štrajku* koji već duže vreme najavljuju čauši srpskih gazda iz Vlade, ali bi bilo pogrešno misliti da je to sve u zakonodavnom antiradničkom arsenalu srpskih politikanata.

U poslednjoj verziji *Nacrta Zakona o izmenama i dopunama zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji*, koji nam priprema nova vlast, predviđeno je da se na socijalne doprinose primeni „princip zastarevanja”. Tako bi gazde koje ne plaćaju doprinose radnicima, nakon pet, odnosno deset godina dugovanja Fondu PIO (zavisiće od slučaja), mogli da budu amnestirani od svoje obaveze, a radnici uskraćeni za penzijski staž! Sami radnici najbolje znaju koliko su gazde ažurne u plaćanju doprinosa, a čak i zvanični, uvek našminkani i doterani podaci, govore da u Srbiji u ovom trenutku najmanje 200.000 radnika ima „rupe u stažu“. Rupe, koje su stvorile gazde koje odbijaju da ispune i svoje minimalne obaveze, a koje će, ako prođe novi zakon, ostati tu zauvek, sa radničkim penzijama kao „kolateralnom štetom“.

Kao i u slučaju novog Zakona o štrajku, i u ovoj situaciji jedino što može garantovati sprečavanje uvođenja ovakvih odredbi je masovni revolt najširih slojeva, koji će biti najdirektnije pogođeni ovakvim razvojem događaja. Uprkos gunđanju i slabom negodovanju na ovakve poteze Vlade, koji dolaze iz žutih sindikata, velika greška bi bilo po ko zna koji put poverovati birokratama i dozvoliti im da artikulišu naše nezadovoljstvo. Svi znamo – nakon par grubljih reči, birokrate će biti korumpirane na ovaj ili onaj način, i našim pravima možemo samo da vidimo leđa. Zbog toga je uvek aktuelni slogan – Organizuj se! - na dnevnom redu više nego ikada pre.

I. M.

Da li ste znali

...da Severna Amerka potroši više struje tokom Božića nego čitava Afrika tokom cele godine?

Pretplati se! Godišnja pretplata iznosi 1000 dinara i podrazumeva isporuku Direktne akcije na vašu kućnu adresu u narednih godinu dana. Ako želite da postanete naš pretplatnik, javite se na distro@inicijativa.org ili 063/116-5551.

Preporučujemo film

The Insider (1999)

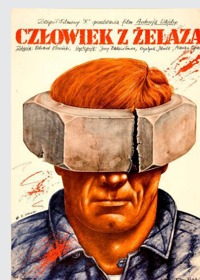
Dokumentaristička drama o prvom velikom insajderu koji je javno optužio duvansku industriju u SAD. Odličan prikaz korporativnih odnosa i modernog novinarstva. S tim što novinar u stvarnosti ne pobeđuje nikad, ili izuzetno retko, a većina novinara i medija ne mogu ni da primirišu Lovelu Bergmanu koji je vodio emisiju „60 minutes“ na mreži CBS. Zasnovano na istinitim događajima.

Czlowiek z marmuru (1977)

Sredinom sedamdesetih u Poljskoj, mlada režiserka snima dokumentarni film o usponu i padu proleterskog heroja Birkuta koji je 1950tih postao slavan kada je postavio rekord u prebacivanju norme u broju postavljenih cigala. Da bi saznala više o njemu, ona pronalazi njegovog sina Mačeja...

Człowiek z żelaza (1981)

Nastavak priče o Mačeju, radniku iz brodogradilišta u Gdanjsku i rađanju nezavisnog sindikata „Solidarnošć“, velikim štrajkovima, radničkim borbama i državnoj represiji. Događaji opisani u filmu odvijali su se tokom ili neposredno pred snimanje 1980. godine. Zasnovano na istinitim događajima.

Direktnu akciju možete nabaviti na sledećim mestima:

BEOGRAD: Knjižare BARABA, PLATO i BEOPOLIS; Kafići BRAT FIDEL i BRAT ČE. **KRAGUJEVAC:** Kafane MAGMA i MARKO. **SREMSKA MITROVICA:** Knjižara BUKBAR. **UŽICE:** Kafić KUĆA ČAJA. **NIŠ:** Udruženje ŽENSKI PROSTOR. **ZAJEČAR:** Omladinski centar ZAJEČAR. **NOVI SAD:** Knjižare NUBLU i MALA VELIKA KNJIGA.

Antifašističke teretane i sportski klubovi u Italiji

Narodni i samoorganizovani sport pruža radikalnu alternativu kulturi komercijalnog treninga i borbe. Ovi centri zastupaju drugačiji pogled na telo i suprotstavljaju se rodnoj diskriminaciji, homofobiji i drugim predrasudama. Upravo zbog toga je u ovim novim klubovima antifašistizam jedini neophodan uslov da bi neko postao član.

Tokom proteklih deset godina, mnogi skvotovi širom Italije započeli su sa otvaranjem samoorganizovanih sportskih centara, nudeći uglavnom (ali ne i isključivo) borilačke veštine i promovišući antifašističke vrednosti uporedo sa filozofijom nekomercijalnog treniranja.

Politika i svet borilačkih sportova uvek su imali dodirnih tačaka. Italijanski aktivisti imali su ovo na umu kada su tokom proteklih godina razvijali samoorganizovane, narodne antifašističke sportske centre koji su danas neraskidiv deo mnogih italijanskih skvotova. Oni uglavnom (ali ne i isključivo) nude boks i druge borilačke sportove.

Prvi klub te vrste - „Palestra Popolare Antifa Boks“ otvoren je u oktobru 2001. u Torinu, u društvenom centru „Askatasuna“, kada je jedan od aktivista centra predložio zauzimanje i korišćenje praznog prostora nekadašnje komercijalne teretane. Potpuno vođen od strane aktivista, ovaj klub je otvoren za svakoga i ne naplaćuje skupe članarine, za razliku od mnogih komercijalnih teretana.

U boks, aikido i tai-či klubu „Palestra Popolare Pietrino San“ koji je deo društvenog centra „nEXt Emerson“ u Firenci kažu: „Teretana radničke klase ne zahteva člansku kartu, mesečnu naknadu, niti upis. Novac ne prelazi iz ruke u ruku, sportisti ne plaćaju trenerima: svi doprinose izgradnji, održavanju i čišćenju našeg mesta. Imamo trenera, ali, kako su godine prolazile, stariji bokseri i oni koji se bave taičijem su takođe postali treneri i počeli da podučavaju mlađe sportiste u skladu sa principima samoupravljanja i horizontalne organizacije. Sredom se borimo jedni protiv drugih, ne sa gnevom ili agresijom, već motivisani željom da učimo i napredujemo. Svesni smo da je u suprotnom uglu ringa prijatelj koji je sa nama trenirao i podelio zadatke održavanja i s kojim ćemo kasnije jesti picu.“

Narodni i antifašističkih boks klubovi su, takođe, nastali kao odgovor na snažno ispolitizovanu klimu mnogih tradicionalnih klubova gde su mladi ljudi dolazili zbog interesovanja za borilačke sportove, a često postajali žrtve desničarskih grupa koje su vršile neofašističku indoktrinaciju. Upravo zbog toga je u ovim novim klubovima antifašistizam jedini neophodan uslov da bi neko postao član.

Kada je u januaru 2012. u Ankoni održan prvi sastanak mreže narodnog sporta, pozivu se odazvalo oko 20 centara. Iako ovi centri ne predstavljaju zajednički politički front, oni su u nekoliko navrata promovisali zajedničke političke akcije. Pored toga što su izuzetno pristupačni i samoorganizovani, ovi centri su takođe otvoreni za svakoga, bez obzira na pravni status - što nije uobičajena praksa u zvaničnim klubovima.

„TPO“ u Bolonji organizuje i savremeni ples, a „nEXt Emerson“ održava „TangoSognato“. Započet 2008. ovaj samoupravni kurs tango plesa sada ima više od 100 učenika na četiri različita nivoa, toliko da je bilo neophodno (i moguće) izgraditi plesni podijum od parketa veličine 100 kvadratnih metara u jednom od velikih skladišta unutar skvota gde se svakog meseca održava besplatna noć plesa.

Narodni i samoorganizovani sport pruža radikalnu alternativu kulturi komercijalnog treninga i borbe. Ovi centri zastupaju drugačiji pogled na telo i suprotstavljaju se rodnoj diskriminaciji, homofobiji i drugim predrasudama. Oni podržavaju prirodni pogled na telo, promovišući različitost nasuprot veštačkim standardima fitnesa koje nameće tržište. Oni omogućavaju pojedincu da bude zadužen za sopstvenu obuku i socijalizaciju - što podrazumeva brigu o sopstvenim prostorima, od upravnih zborova do čišćenja objekata, krečenja zidova, kačenja vreća i svog teškog i zamornog rada uloženog u renoviranje. I na kraju, oni teže da suzbiju mačo stavove koji leže u osnovi pojedinih borilačkih filozofija, kao i bilo koje druge skrivene oblike autoritarnosti i nejednakosti.

Vesti iz međunarodnog radničkog pokreta:
Katastrofa u fabrici tekstila u Bangladešu

Tela 782 radnika su pronađena prilikom raščišćavanja ruševina nastalih urušavanjem zgrade u kojoj je bila smeštena fabrika tekstila u Savaru u Bangladešu. Broj nastradalih, na žalost, nije konačan, s obzirom na to da je u fabrici u trenutku nesreće, koja se dogodila 24. aprila, bilo više od 3.000 radnika.

Uprava kompanije je, da bi uštedela, gradila zgradu od najjeftinijih materijala. Podovi su bili tanki, od trećeg do osmog sprata zgrade bila je smešteno čak šest odeljenja za proizvodnju, poslednja četiri sprata nisu imali potporne zidove, a u trenutku nesreće, poslednji deveti sprat još uvek je bio u izgradnji.

Ova tragedija predstavlja mračnu sliku i priliku kapitalističke pohlepe zbog koje radnici gube zdravlje a sve češće i ginu. U Bangladešu se tokom poslednjih nekoliko godina desilo nekoliko slučajeva rušenja ili požara u tekstilnim fabrikama koji su rezultirali velikim brojem žrtava.

Napad neonacista i policije na studente u Napulju

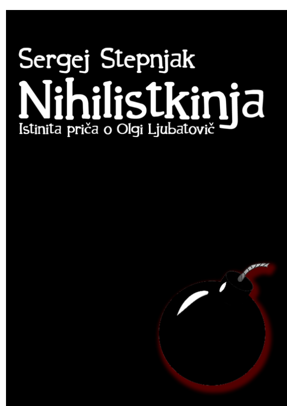
Studente koji su se okupili na protestu u Napulju brutalno je napala policija u saradnji sa neonacistima. Vest o ovom događaju preneli su brojni mediji, ali u potpuno iskrivljenom svetlu i sa zlonamernom „objektivnošću“, tvrdeći da je policija intervenisala kako bi razdvojila sukobljene studente i „radnike“. Naime, 7. maja ujutro na trgu Plebiscito otpočeo je protest solidarnosti sa studentima državnog univerziteta iz Milana, koji su, isto tako, dan ranije zverski i bez ikakvog povoda napadnuti od strane policije. Nekoliko metara dalje od studenata, kojih je bilo oko stotinu, okupilo se tridesetak radnika koji su protestovali zbog otpuštanja s posla. Sa njima se, međutim, pomešalo nekoliko neonacista, pod vođstvom Salvatora Lecija, kriminalca i člana fašističke organizacije „Forca nova“. Oni su počeli prvo da dovikuju studentima i vređaju, a zatim ih napali. Kao po dogovoru, pripadnici policije, koji su stajali u kordonu nedaleko od studenata, u tom trenutku zaleteli su se na studente i počeli da ih prebijaju palicama. Na video snimku koji je dostupan na internetu, jasno se vidi da su u ovom batinaškom jurišu mete fizičkog nasilja bili isključivo studenti, a ne lažni radnici koji su isprovocirali sukob. Policiji nije bilo dovoljno što su ovaj skup zverski rasterali, već su potom i ganjali studente po ulicama oko trga. Privedeno je nekoliko studenata koji su izjavili da im je prilikom saslušavanja bilo prećeno. Policija je tokom popodneva još jednom napala levičarske studentske aktiviste, koji su se pregrupisali i pokušali da organizuju protest u ulici Svetog Sebastijana.

U međuvremenu, mediji koji verno služe sistemu i policiji, cinično montiraju stvarne informacije o ovom događaju s jasnom namerom da kriminalizuju protest studenata. U vestima se prećutkuje činjenica da su studenti napadnuti bez ikakvog povoda tokom mirnog protesta, a fašistički napadači se nazivaju „predstavnicima radnika“.

Protest ispred „Paundlenda” u Mančesteru

Aktivisti sindikata Federacija solidarnosti (SOLFED) i članovi Anarhističke federacije iz Mančestera su u okviru obeležavanja Međunarodnog dana rada i međunarodnih akcija protiv mera štednje, eksploatacije i ugnjetavanja, organizovali protestno okupljanje ispred supermarketa „Paundlend“ u Mančesteru. „Paundlend“, pandan ovdašnjim lancima objekata za prodaju robe široke potrošnje („Maksi“, „Merkator“, „Idea“ itd.) poznat je po tome što primenjuje uredbu britanske vlade o tzv. društveno korisnom radu kojim se nezaposleni primoravaju da rade za džabe.

Demonstrantima koji su se okupili pred prodavnicom „Paundlenda“ u šoping centru Arndejl ubrzo su prišli pripadnici službe obezbeđenja i zahtevali da se protest prekine, s obrazloženjem da je organizovan na „privatnom posedu“. Podeljeno je nekoliko stotina letaka protiv neplaćenog rada, a protest je naišao na dobre reakcije prolaznika i kupaca. Inače, ispred prodavnica „Paundlend“ širom Engleske održan je čitav niz protestnih okupljanja (*picketing*) tokom poslednjih nekoliko meseci.

TRAGEDIJA IZAZVANA KAPITALISTIČKOM POHLEPOM

Sindikalna konfederacija Anarhosindikalistička inicijativa (ASI) je propagandno-borbena anarhistička revolucionarna sindikalna organizacija, koja se bori za društvo bazirano na individualnoj i kolektivnoj slobodi, ravnopravnosti i solidarnosti, lišeno svih oblika represije, hijerarhije i vlasti čoveka nad čovekom.

ASI je Sekcija Međunarodnog udruženja radnika i radnica (MUR-AIT-IWA)

Direktna akcija nastavlja tradiciju časopisa Hleb i sloboda, čiji je prvi broj štampan 1905. u Beogradu

Direktna akcija se finansira vašim donacijama. Ako želite da nas podržite na ovaj način, novac možete uplatiti na račun Centra za liberterske studije: 200-2269920101033-28

CIP: 329(497.11)
ISSN 1821-0813
COBISS.SR-ID 107264780

Uredništvo: Milan Lukić, Slobodan Stamenčić, Ratibor Trivunac, Tadej Kurepa i Aleksandar Belčević **(odgovorni urednik)**

Priloge i pisma slati na kontakt adresu.

Kontakt: CLS (DA), Poštanski pretinac 6,
11077 Beograd, Srbija
tel. 063/1165551
e-mail: da@inicijativa.org
web: www.inicijativa.org

Rukopisi ne gore.
Tiraž: 1000